Емаль Дніпра, сліпучо-синій сплав.
Газон алей і голе жовтоглиння,
І в поводі прозорого каміння
Зелені луки — як розлогий став.

Ніколи так жадібно не вбирав
Я красоти весняного одіння,
Пісок обмілин, жовтобоке ріння,
Брунатні лози і смарагди травю

Крізь цеглу й брук пульсує кров зелена
Земних ростин, і листя чорноклена
Кривавиться у світлі ліхтарів.

І між камінних мурів за штахетом
Округлих яблунь темний кущ процвів
Таким живим розпадистим букетом.

12.03.1933